

DOVOLENÁ

V PROTEKTORÁTU

6. 5. 2015

Usedlost v lokalitě Na Klepačce ve Starých Hamrech se na dva měsíce proměnila ve statek z doby před sedmdesáti lety. Jeho obyvateli se stala současná sedmičlenná rodina. Po prvním probuzení v novém domě ji čeká nemilé překvapení - je právě 15. března 1939 a nastávají zlé a chmurné časy. Tak začíná děj unikátního televizního experimentu s názvem **Dovolená v protektorátu, který vznikl v ostravském televizním studiu České televize v tvůrčí producentské skupině Lenky Polákové.**

Vybraná rodina, která vzešla z divácké výzvy a důkladného castingu, byla po dobu dvou měsíců vystavena výrazné zátěži každodenního venkovského života. Byla nucena pečovat o svěřené hospodářství s domácím zvířectvem a zároveň čelila také specifickým obtížím protektorátní doby. Potýkala se s přidělovým systémem potravin a základních potřeb, život ji ztrpčovaly vyhlášky a nejrůznější nařízení. I poslech zahraničního rádia znamenal sankce. Stejně jako jejich předci před sedmdesáti lety také oni žili ve strachu z Gestapa a udavačů a jejich nejistá budoucnost je skličovala. Na rozdíl od předků měla však účinkující rodina výhodu – nikdo neusiloval o její fyzickou likvidaci. Navíc ji hnala vpřed jistota, že pokud zdárně dvouměsíční natáčení vydrží do samého konce, získá slíbenou hodnotnou výhru.

Seriál **Dovolená v protektorátu** vznikl pod dohledem historiků a architekta, kteří dbali na dějinnou věrohodnost celého projektu. Expertní tým byl doplněn o psychologa, jenž je odborným garantem castingu i případným rádcem rodiny v nenadále krizové situaci.

Děj **Dovolené v protektorátu** je situován do Starých Hamrů (okres Frýdek-Místek). Horská obec Staré Hamry leží v hloubi beskydských lesů, pár kilometrů od státní hranice se Slovenskem. Tvůrci se snažili, aby situace, do nichž se účinkující rodina v průběhu realizace seriálu dostává, odrážela skutečné dění v beskydské vsi v letech 1939 - 45. I samotná obec Staré Hamry na Frýdecko-Místecku, byla totiž v letech druhé světové války svědkem nejrůznějších útrap místního obyvatelstva, které plynuly jednak z chudých horských poměrů, jednak z intenzivního partyzánského hnutí a následného řádění německých pořádkových sil a Gestapa, které sídlilo přímo ve vedlejší obci Bílá. Svědectví o hrůzách válečných časů v této oblasti přežívá dodnes – nalzáme je v obecních kronikách i ve vzpomínkách pamětníků, což bylo pro televizní projekt **Dovolená v protektorátu** jednou z cenných inspirací.

Dovolená v protektorátu je jedním z příspěvků České televize k 70. výročí konce Druhé světové války. Podobný formát na českém televizním trhu zatím nebyl a já věřím, že diváky zaujme nejen autenticitou, kterou tvůrci spolu s odbornými poradci vložili do každého detailu, do každé dobové reálie, která se v něm objeví, ale dovede v nich vyvolat otázky, jak by se sami zachovali v situacích, kterým tvůrci rodinu vystavily, a které vycházely z reality jedné z nejtemnějších ér naší novodobé historie. Jsem přesvědčen, že významným úkolem televize veřejné služby je přibližovat historické události, zasazovat je do kontextu a ukazovat jejich dopad na život běžných lidí, a to nejen prostřednictvím dokumentárních, publicistických a zpravodajských formátů, ale také skrze inovativní a experimentální televizní tvary, jako je třeba právě historická reality show.

Milan Fridrich, ředitel Programu ČT

Dovolená v Protektorátu je první historickou reality show v českých televizích. Současná česká třígenerační rodina v něm zažije kus naší historie na vlastní kůži. Prožije dva měsíce na samotě v horách – bez všech současných vymožeností civilizace, bude se muset postarat o usedlost i zvířata, uživit se z vlastních zdrojů či nákupů za omezený příděl potravinových lístků, zároveň bude muset plnit přidělované úkoly. Dovolená v Protektorátu však není jen zábavná hra na minulost – v průběhu celých osmi dílů se odehrává příběh, který se skutečně mohl stát. Inspirací byly dobové kroniky, odborní poradci, historici. Diváci uvidí také unikátní archivní záběry všedního života v Protektorátu, uslyší autentické rozhlasové relace. Kromě historické sondy je to také trochu psychologická zkouška, jak tři generace jedné současné rodiny dokáží přežít neustále spolu pod jednou střechou, jak se budou profilovat jednotlivé postavy ve vypjatých situacích, které jim protektorátní doba přinese.

Po více než dvou letech práce na tomto projektu si myslím, že by nám všem prospělo si občas historii na vlastní kůži prožít – zkusit si, zda se ještě vůbec dokážeme uživit jen vlastníma rukama, přežít mimo současnou civilizaci, uchránit sebe i své děti před dnes znovu aktuálním nebezpečím válečných konfliktů... a také, zda máme kolem sebe ty správné lidi, kteří by to s námi dokázali zvládnout.

Lenka Poláková, kreativní producentka

Rodina Lustykových Dočekalových

Ivana a Miloslav

Ivana Lustyková Dočekalová vystudovala speciální pedagogiku s hlavním zaměřením na logopedii, pracovala jako manažerka politické strany a nyní je učitelkou na základní škole v Doksech. Její manžel Miloslav Lustyk je v současné době řidičem sanity, před lety pracoval jako správce hotelu na Floridě, kde se také seznámil se svou ženou Ivanou. Milda je milovníkem dobrého piva, věnuje se kutilství ale i vaření.

Marek a Kuba

Marek Lustyk Dočekal je studentem Střední školy reklamní tvorby Michael, má velký zájem o filmovou tvorbu, sport, jeho největší společný koníček s bratrem a bratrancem Janem jsou tréninky krav magy. Jakub Lustyk je žákem čtvrté třídy základní školy v Doksech, chodí do skautského oddílu, věnuje se s bratrem a bratrancem krav maze, počítačovým hrám nebo plavání.

Honza

Jan Dočekal, (je vnukem Jarmily a Jiřího, syn Ivaniny sestry), podniká v oblasti rekonstrukcí a pronájmu nemovitostí, věnuje se bojovým sportům, miluje cestování a jeho velký sen je rozšířit své podnikání trvale na Kostariku.

Jarmila a Jiří

Jarmila Dočekalová je v důchodu, ale je aktivní babičkou, která ráda tráví čas na internetu a kromě toho se, čistě pro zábavu, realizuje v návrzích bytových interiérů. V minulosti pracovala ve státní správě, na Ministerstvu hutního průmyslu. Její manžel Jiří Dočekal je také v důchodu, v minulosti byl aktivní hokejový hráč české reprezentace. Byl zástupcem ředitele na Ministerstvu hutního průmyslu, kde pracoval společně s babičkou Jarmilou. Často a rád, a hlavně dobře vaří.

Režisérka, scenáristka a autorka projektu Zora Cejnková: Snažila jsem se k té době přistupovat bez školních kliše a předsudků.

Jak se režíruje reality show? V čem byl pro Vás tento formát nový?

Když jsem vymýšlela a psala Dovolenu v protektorátu, dlouho jsem hledala tu správnou formu, jak ukázat život v jiné době tak, aby to bylo co nejvíce autentické. Přestože jde „jenom“ o 75 let, které nás dělí od vypuknutí 2. světové války, ta doba byla zcela jiná než ta naše, lidé měli nejen jiné oblečení, ale také jinak přemýšleli. Převlíknout se do dobového oblečení není složité, ale zařídit, abych prožil tu dobu a žil stejnými událostmi, jako naši prarodiče, k tomu nestačí se posadit do dobové kuchyně, chce to ještě něco navíc. Klasickou reality show znám hlavně ze zahraničí a nikdy mě vlastně nezajímala. Pro tento projekt se ale hodí výborně. Vzala jsem si z ní ty přínosné prvky, například možnost umístit skupinu lidí do izolovaného místa a mít technicky možnost natáčet po určitou delší dobu jejich autentické reakce na určité události. Právě autenticita je na reality show skutečně zajímavá. Reality mi dává jako filmařce možnost pracovat s psychikou reálných lidí, nikoliv herců. No, a abych řekněme dostala tu naši rodinu do co nejvíce autentického pocitu, že žijí v roce 1939, tak jsem do děje vpustila dobové postavy, které se na takové samotáře někde v beskydských kopcích mohly v té době objevovat. Do domu tak vstoupí Starosta, Četníci, Zvědavá sousedka, Gestapo, Prodavač a další. To jsou herecké role a mají jeden základní úkol: dostat rodinu do určitých dobově autentických situací, na které je rodina nucena reagovat. Takže Dovolena v protektorátu je postavená na základech reality show, ale myslím, že je to vlastně docela nový formát.

Jak jste si hlídali historické detaily a jak moc Vás historický rámec omezoval, nebo naopak inspiroval?

Snažila jsem se k té době přistupovat bez školních kliše a předsudků. Protektorát byla strašná doba, ale pro každého jinak. Lidé umírali, ale také se rodili... tím chci říct, že i v této válečné době se lidé smáli a žili. Rodina v domě bude spolu s divákem prožívat příběh, který je složený z dobově autentických historek, z příběhů řekněme všeobecnějšího rámce a ze zcela nečekaných okamžiků, které školní učebnice dějepisu skutečně neobsahují. Právě proto, aby bylo celé to martyrium, které rodina prožívá, věrohodné, tak jsem opravdu až nesnesitelně trvala na všech historických detailech, jak to jen bylo možné. Musím poděkovat historikům, architektovi, rekvizitářům i produkci, že se mnou měli trpělivost. Ale protože nežijeme v roce 1939 (díkybohu!), museli jsme udělat některé, řekněme, kompromisy. Například vylepování plakátů. Za protektorátu k tomu sloužily vývěsné plochy, v našem projektu plakáty přibíjíme přímo na dům, protože je to samota a vytvářet zde plakátovací plochu je nesmysl. Nebo třeba Učitel, který chodí vyučovat nejmladší generaci naší rodiny. Domácí výuka byla tehdy zakázaná, no ale najdete třídu dětí, které se budou dobrovolně učit během prázdnin, jen abychom mohli točit školu...

Byla jste po celou dobu s aktéry na Starých Hamrech, nebo jste více pracovala ve střížně?

Na place jsem se snažila být co nejvíc, především v týdnech před natáčením, kdy jsme doladovali technické podmínky natáčení. Spolupracovala jsem se dvěma specialisty na reality show, se kterými jsme se střídali. Já jsem točila tři epizody z osmi a pak jsem víceméně jako autorka scénáře a režisérka dohlížela na postprodukcí celého seriálu ve střížně. A řeknu vám, bylo tam krásně, v Beskydech.

Které situace byly pro Vás v rámci celého natáčení emočně nejvypjatější?

Nikdy jsem nevěděla, jak ta hraná situace dopadne. To bylo často napínavé. Herci měli scénář a podle něj hráli, ale rodina reagovala podle svého. Neměli žádný návod, co mají dělat. V některých dnech, když šlo do tuhého, se děly v domě takové věci, že jsem se celé hodiny ani nezastavila a teprve pak jsem si uvědomila, že mám takovou šílenou žízeň, že snad padnu. Ono totiž nešlo říct stop, dáme si pauzu nebo si to zopáknem, ono se vždycky jelo naostro.

Na základě čeho jste si pro natáčení vybrali právě rodinu, kterou jste si vybrali? Čím si Vás získali?

Znáte ten pocit, když někdy vstoupí do místnosti člověk, ze kterého sálá úžasná pozitivní energie a je vám okamžitě sympatický? Tak to se mi přesně stalo, když do studia vstoupila ta naše rodina. Během pár minut bylo vidět, že oni se všichni mají moc rádi, že jsou tým a chtějí spolu zkusit jít do neznáma. A že jsou vtipní a šarmantní a úžasně empatičtí. Že se rychle vžijí do pocitů a situací, které se kolem nich dějí. To myslím, bylo pro Dovolenu v protektorátu zásadní.

Co jste věděla o protektorátu, než jste do projektu nastoupila a jak tuto dobu vnímáte teď, po skončení natáčení?

Mojí inspirací a takovým prvotním impulzem k vytvoření scénáře byly vzpomínky mých brněnských prarodičů. Oni strávili válku na Vysočině a babička mi jako malé často vyprávěla o tom, jak dramaticky prožívali protektorát. Jak krmila husu bramborovými šiškami, a přitom se jí bála, jak pašovali do města vejce a maso. Jak dědův bratr vyskočil z transportu do Mathausenu a několik měsíců se ukrýval pod podlahou jedné vesnické kuchyně. Babička s dědou tu už dávno nejsou, ale jednoho dne jsem si na to jejich vyprávění vzpomněla a začala psát. Když jsem o pár dnů později skončila, základ Dovolené v protektorátu byl na světě.

Měla byste sama odvahu vyzkoušet si na vlastní kůži podobný experiment? Co z výtobytků současné doby by Vám nejvíce chybělo?

Odvahu vyzkoušet... no, to bych měla, ale nesměla by to napsat a režirovat Zora Cejnková. Nechtěla bych, aby mě režirovala. Ona byla na tu rodinu dost tvrdá a nekompromisní, a to bych vážně nechtěla zažít...

Historik Jan Boris Uhlíř: Protektorát ani zdaleka neznáme tak, jak bychom měli.

Obdobím protektorátu se ve své práci zabýváte dlouhodobě (samozřejmě nejen jím), jak jako historik vnímáte snahu tvůrců Dovolené v protektorátu přiblížit tento dějinný úsek divákům formou historické reality show?

Od počátku jsem tuto snahu vnímal pozitivně, jako zajímavý nápad. Protektorát ani zdaleka neznáme tak, jak bychom měli – a já vítám každou možnost, která povede ke vzbuzení zájmu o toto klíčové období našich moderních dějin. Realizace reality show, jejímž cílem je přiblížit divákům období let 1939–1945, s sebou přinesla celou řadu netušených, povětšinou provázaných problémů, které historik při své práci běžně neřeší. O to více si vážím práce celého realizačního týmu i trpělivosti tvůrců v situacích, kdy odborný poradce odmítal kompromisní řešení.

Do jaké míry jsou reálie v Dovolené v protektorátu věrné skutečnosti a do jaké míry jde o uměleckou licenci a zkratku? Diváci budou zkoumat každý detail...

Při realizaci jsme se snažili o co nejvěrnější pojetí. Věnovali jsme se detailně bankovkám, tisku, vyhláškám, rozhlasovým projevům, přidělování potravin, potravinovým lístkům, stejnokrojům, rasovému zkoumání – zkrátka všemu, s čím se naše rodina mohla a měla v „běžném“ protektorátním životě setkat. Diváci tedy uvidí kopie reálných bankovek, plakátů a vyhlášek, uslyší autentické vysílání protektorátního i zahraničního rozhlasu a budou svědky začernování nevhodných textů ve školních učebnicích či zatemňování. Maximálně jsme se snažili o docílení autentické atmosféry, včetně např. raze gestapa. Samozřejmě, že určité zkratce se nebylo možno vyhnout.

Jsou ještě v dnešní české společnosti patrné dozvuky období protektorátu? Které to jsou?

Nacistům se podařilo zlikvidovat téměř polovinu špičkové české inteligence. Zmizelo téměř 80 000 Židů, absolutně byla vyhlazena česká cikánská populace, drtivá většina českých Němců skončila v odsunu. Třetí republika neměla s Masarykovým Československem prakticky nic společného. Znárodněním velkých podniků stát deklaroval, že schopní a schopnější budou potrestáni. Morálně zdecimovaný stát, jehož páteř byla nalomena Mnichovem, se trestuhodně a naivně přimklul k velkému bratrovi, ačkoliv z Ruska nikdy nič dobrého nepřišlo. Přehnaná vstřícnost k primitivnímu a bezbožnému bolševismu uvrhla poválečné Československo do dalšího období temna, jehož dozvuky jsou jasně patrné dodnes. Období let 1945/1948–1989 nás fatálně všeobecně poškodilo do té míry, že tento handicap budou vyrovnávat minimálně další dvě generace...

Jakou historickou zkušenost, nebo poznání bychom si jako národ měli z tohoto období uchovat?

Žádná země, která se Třetí říši postavila se zbraní v ruce, nebyla vymazána z mapy. Odpor Poláků v roce 1939 znamenal takové memento, že Moskva si na počátku 80. let minulého století netroufla tento krok zopakovat. Naše přijetí Mnichova naopak přímo vybízelo ke vstupu dalších okupačních armád, k němuž skutečně došlo o pouhých 30 let později. V roce 1938 jsme byli nejlépe vyzbrojeným státem na světě – a své zbraně jsme předali Třetí říši, aby s jejich pomocí porazila Polsko, Dánsko, Norsko, Belgie, Holandsko, Francii, Jugoslávii, Řecko... Nebýt kanálu La Manche, tanky české výroby v německých barvách by se v roce 1940 projížděly po Londýně. Když už jsme nebyli součástí Habsburské monarchie, měli jsme tedy volit takové spojence, kteří nás považovali za partnery, nikoliv za uměle vytvořený stát, o kterém vlastně nikdo nic neví. Být spojencem morálně zcela rozložené Francie a Sovětského svazu rozhodně nebyla žádná výhra.

Ve kterých oblastech jste spolu s tvůrci Dovolené v protektorátu museli udělat kompromis co do historické věrnosti? A na kterých reáliích jste musel trvat a prosadit si je?

Kompromisů bylo třeba, ačkoliv nikdy ne zásadních. Některé situace bylo třeba řešit v náznamech – jedná se například o ilegální vysílání, útěk příslušníka odboje za hranice, rasové zkoumání či domácí školní vyučování. Problém s chronologií nastal ve chvíli, kdy vedle sebe zůstaly viset např. vyhlášky z roku 1939 a 1941, což bylo v reálu nemožné. Bylo třeba hlídat především chronologii, aby se tisk a vyhlášky neobjevovaly předčasně, aby odpovídala denní doba rozhlasového vysílání, aby nebyla zaměňována jména protektorátních ministrů... Vždy jsem trval na maximální autenticitě (znaky na přílbech četníků, označení vozidla gestapa atp.) i na vlastním reálném vnímání konkrétních situací (mix zvuku). Bylo nutno vyloučit situaci, kdy slyšíme střelbu z automatických zbraní a pak se v záběru vynoří četníci s puškami a zatčeným...

Projekt Dovolená v protektorátu se zaměřuje na dopad „velkých“ historických událostí na život obyčejných lidí. V čem byla pro Vás tato optika zajímavá?

Domnívám se, že byla jediná možná. Přelomové události, na něž musela naše rodina bezprostředně reagovat, znamenaly vytržení z monotónní šedi běžného pracovního dne a diváky navíc časově orientovaly. Pro mne byla zajímavá interakce s paní režisérkou, která mnohdy zvolila z připraveného materiálu tu část, kterou bych nejméně očekával. Vždy jsme se však bez problémů shodli na použití maxima autentických materiálů a já jsem rád, že zazní např. nejen hlas Edvarda Beneše, ale také Emila Háchy či Emanuela Moravce, s nimiž by se běžný divák prakticky neměl za jiných okolností možnost se seznámit.

Jak se podle Vás popasovala současná rodina s úskalími tehdejší doby?

I když věděli, že jde vlastně o hru, byli si vědomi možnosti jejího ukončení při nedodržení pravidel. Jsem přesvědčen, že se do protektorátního období vžili překvapivě rychle a že jejich reakce se – zvláště ve vypjatých okamžicích – ničím nelišily od reality. Jejich potýkání se s relativně primitivními podmínkami venkovské usedlosti ostatně posoudí divák sám. Podle mého názoru prošli všemi nástrahami překvapivě dobře. Stres z řešení neočekávaných situací se však nepodepsal pouze na nich, ale na celém realizačním štábu, včetně odborných poradců.

PhDr. Jan Boris Uhlíř, Ph.D. (* 17. září 1972 Praha) je český historik zabývající se moderními československými a českými dějinami v letech 1938 – 1948 a dějinami nacistického Německa. Je autorem řady monografií, z nichž nejvýznamnější a nejrozsáhlejší je Protektorát Čechy a Morava v obrazech. Absolvoval Filozofickou fakultu Univerzity Karlovy (1992 – 1998, resp. 2001) a Humboldtovu univerzitu v Berlíně (2000 – 2001). Jako člen studentské kurie Akademického senátu Filozofické fakulty Univerzity Karlovy (1993 – 2001) se zasadil o vznik Ceny Jana Palacha, která se od roku 1998 uděluje za vynikající studijní výsledky. Pracoval v Ústavu pro soudobé dějiny AV ČR (1992 – 1993 a 1997 – 1998), Středisku pro dokumentaci protiprávnosti komunistického režimu MS ČR (1994) a Vojenském historickém ústavu Praha (1995 – 1996 a 2005 – 2013). V červnu 2013 byl jmenován znalcem v oboru sociální vědy, odvětví politologie. Specializuje se na problematiku Česko-Slovenska, Protektorátu Čechy a Morava a Třetí říše, především pak na domácí protinacistický odboj. Publikuje od roku 1992. Je autorem či spoluautorem šesti knižních monografií a téměř 400 studií a článků v odborném i denním tisku u nás i v zahraničí.

Dovolená v protektorátu – čím si rodina Lustykových Dočekalových projde?

1. díl, sobota, 23. května, 20.00 hod., ČT1

Rodina opouští svůj dům s nejmodernějšími civilizačními vymoženky, aby podnikla cestu v čase neznámo kam. Všichni jsou přesvědčeni, že jsou dobrým týmem, který jakékoliv příští nástrahy hravě zvládne. Ze svého nového domova jsou nadšeni - skromná chalupa s hospodářstvím, někde v lesích na hornatém východě země, je příslibem zajímavé dovolené. Nikoho z účinkujících však ani v tuto chvíli nenapadne, že když se zítra probudí, ocitnou se v jednom z nejtěžších období české historie. Ráno je šokuje hlas z rádia: Je právě 15. března 1939 a oni se stali obyvateli Protektorátu Čechy a Morava...

2. díl, úterý, 26. května, 20.00 hod., ČT1

Rodina se seznamuje s povinnostmi správného hospodáře. Na všechny pozvolna doléhá tíha doby. Veškeré počínání Rodiny podléhá záplavě protektorátních nařízení a nových požadavků doby. Je zřejmé, že obstát v této zkoušce bude fyzicky ale i psychicky nesmírně náročné. Potraviny docházejí a situace se ještě zhorší, když Rodina ve svém domě musí načas ubytovat trojici uprchlíků. Soužití s novými nájemníky neproběhne bez konfliktů... Rodina prožívá chvíle, kdy Hitler napadl Polsko a brousí si zuby na další oběti. Válečné výstřely jsou zatím velmi vzdálené, ale dopad bojů je patrný i v zázemí. Naši hrdinové zatemňují dům, přivykají přidělovému hospodářství a netrpělivě očekávají další neznámé nástrahy, které přináší život v Protektorátu Čechy a Morava. Čas dospěl až do jara 1940...

3. díl, čtvrtek, 28. května, 20.00 hod., ČT1

Večerní poklid v domě naruší četnická kontrola s důrazným varováním. Usedlost na okraji lesa přitahuje také pozornost nejrůznějších zvláštních existencí. Rodina stěží poznává, kdo je dobrý a čí přítomnost pro ni bude znamenat nebezpečí. Jedno příjemné odpolední setkání s milou tajemnou dámou jí dosavadní poklidný život promění v peklo. Rodinu čeká hrůzná zkušenost, při níž bude postavena před osudové protektorátní dilema: Přežít anebo si zachovat důstojnost ...? Protektorátní čas dospěl až do podzimu 1941. Válka se přesunula do Sovětského svazu. Tehdy se mnozí zaradovali, že právě na východě si Hitler konečně zláme vaz. Zatím však Třetí říše vítězně postupuje vpřed a nezdá se, že existuje síla, která ji dokáže zastavit...

4. díl, úterý, 2. března, 20.00 hod., ČT1

Rodina je otřesena počínáním gestapa. Navíc na ni doléhá další protektorátní nepřítel – hlad. Když se naskytne příležitost uspořádat tajně zabijačku, dlouho se nerozmýšlí. A to i přesto, že jde o podnik, který vrhá rodinu na hodně tenký led. Důsledky protizákonného počínání mají pro rodinu opět neblahou dohru. Naši účinkující čelí opět existenčnímu nebezpečí a stávají se obětí vyděrače... Na protektorátní jevišti vstupuje nová postava, aby sehrála zvlášť tragickou úlohu, jež spustí potoky krve a záplavu slz: Zastupujícím říšským protektorem se stává Reinhard Heydrich....

5. díl, čtvrtek, 4. března, 20.00 hod., ČT1

Znova je na scéně gestapo, které nepřestává pátrat po tajemné ženě s města. Rodina už chápe, že tato žena je napojena na domácí odboj, a proto je ochotna jí pomoci. Ale gestapo chystá past - jeden z tajných policistů se ubytovává přímo v domě, aby si počíhal na odbojáře, kteří se sem pravidelně stahují. Nervy všech členů rodiny jsou našponovány k prasknutí, všichni totiž vědí, že v seníku za domem jsou ukryté kompromitující důkazy a gestapák přitom sedí v domě... Doba je zlá. Němci běsní, protože někdo zosnoval na Heydricha atentát a brzy po útoku tento první muž protektorátu umírá. Brutalitu odplaty pocítí tisíce vlastenců a obec Lidice se stane celosvětově známým synonymem nejhorších nacistických zvěrstev. Okupanti se mstí, kde můžou...

6. díl, úterý, 9. března, 20.00 hod., ČT1

Malý Kuba je v šoku, když se před jeho očima odehraje brutální scéna, která skončí smrtí. Ale i dospělí jsou zdrceni a plní obav z příštích událostí. Všem je nadmíru jasné, že jde do tuhého a že beskydská půda bude zanedlouho pěkně horká. Navzdory strachu však okolnosti rodinu přimějí, aby se aktivně zapojila do pomoci odbojářům. Dokonce se zhostí úkolu odvést tajnou depeši z ukrývané vysílačky. Jde o smrtelný hazard - kolem domu neúnavně krouží četníci a rodinu pravidelně navštěvuje kolaborantský učitel, aby s chlapci secvičil oslavné dramatické pásmo k větší slávě Třetí říše... Čas dospěl do pozdního léta 1943. Na východní frontě se karta obrátila a Rudá armáda svižně tlačí německá vojska k západu. Hitlerovi stratégové sice ujišťují, že porážky u Stalingradu, Moskvy a Kurska jsou jen přechodné válečné neúspěchy, které budou vzápětí odčiněny novými velkolepými vítězstvími německých zbraní, ale tomu už mnozí přestávají věřit...

7. díl, čtvrtek, 11. března, 20.00 hod., ČT1

Rodinu čeká dřina. Finišují práce na poli a každý musí přiložit ruku k dílu, i když mnohým už síly docházejí. Čas žní je však také dobou venkovských slavností. Tentokrát se jejich příprav ujal pan učitel, o jehož kolaboraci s nacisty již není žádných pochyb, a sezval do domu naší rodiny vznešenou společnost. A tak se svědkem jeho režijního úspěchu stal jak pan starosta, tak němečtí důstojníci z okolí. Chlapci excelují a nacisté slibují chlapcům skvělou kariéru v Říši. Připraví státní moc rodinu o jejich děti...? O pár dní později v noci přijdou i jiní hosté. Jsou ozbrojeni, hovoří rusky a hodlají proměnit okolní lesy v bojiště... Náš děj dospěl k podzimu 1944. V Beskydech už působí celá partyzánská brigáda a řada menších bojových skupin. Německá okupační moc chystá nebývale rozsáhlou policejní akci, aby diverzanty pochytila a přísně potrestala všechny, kdo jim pomáhají...

8. díl, sobota, 13. března, 20.00 hod., ČT1

Výstřely znějí stále častěji. V horách operují partyzáni a do souboje s nimi se připravují i němečtí vojáci. Vypadá to, že se prostor kolem domu brzy stane bitevním polem plným mrtvých a raněných. Rodina si chystá bezpečné útočiště ve sklepech, kam se uchýlí, když bude nejhůře. Ale vydrží svou náročnou misi ve starých časech až do samotného závěru? Náš protektorátní čas se chýlí ke konci. Ze Slovenska proudí zdecimované německé jednotky. Rusové jsou už 30. dubna v Ostravě a nezadržitelně se rozlévají po celé severní Moravě. Němci v Pobeskydí jsou v pasti, mnozí jsou však ještě ochotni bojovat do posledního výstřelu. Otrlí frontáči se už neštítí ničeho...

Tvůrci Dovolené v protektorátu:

Autorka a vedoucí projektu, scenáristka: Zora Cejnková

Režiséri: Zora Cejnková, Jana Rezková, Jan Bělohlavý

Dramaturgie: Lenka Poláková, Martin Červenka, Magdalena Zlatušková

Odborní poradci: Jan Boris Uhlíř, Marie Michlová

Architekt: Petr Pištěk

Vedoucí výroby: Lenka Pchálková

Hlavní kameraman: Jiří Berka

Zvuk: Milan Polášek, Marcel Weis

Střih: Krasimira Velitchkova

Kreativní producentka: Lenka Poláková